

वा०टी०
स्थि०
११६

वर्हिभिर्मयूरेः अचलेः पर्वतैर्निक्षेपभृताः क्षिप्ताः ह्यापिताः संध्याभ्रयोतल्लक्षणाः बालाः स्वकेशाः यस्मिंस्तथाविधमिवोत्पलेक्षा
१५ इदानीमलिनेत्रेणभासितेत्यंतैः साधारणैर्विशेषणैर्विलासिषुपुरुषरूपेण कदंबवसंतवनदेवी चंचावर्णयंस्तदालयत्वेनत्वण्य
ति प्रबालेत्यादिना तत्राद्यकल्पेनस्वदेहेनेतिवाविशेष्यमन्तेध्याहार्यमधुनास्त्रिषण्मकरंदेनमद्येनचमदेनवद्यर्णमानेनप्रोतेनाद्यौ
केशरूपेणहेतुन्यपुलकशेभावात् नीरं ध्रुंतीदंतरं पुष्पैः पूर्येति लतास्तवकस्तनान्धारिणापल्लवकदैः पराग्रशत १७ लतारचि
तवितानलक्षणां निलयानां गृहाराणां वातायनेषु प्राज्ञादबावास्तद्वारकेषु निषंगिणा मनुजैः १८ नीलासुक्लिग्धहरितछ्दासपुष्पयु
क्तलताद्यैः लासुलीलास्यैः कोतुकांदैः लनविषये विनास्मिपुरुषभस्तेनकोकिलालापशालिनावनदेवीनांचंदेनचंदेनेतिपाठ्यारन्यतर
वर्हिभिः कुसुमोद्यंतपरागपरिषादलैः निक्षेपक्षिप्तसंध्याभ्रवालनवालमिवाचलैः १५ प्रबालारुणहस्तेनकुसुमस्मितशोभिना
मधुनाघूर्णमानेनप्रांतेनपुलकलिषा १६ नीरंध्रपुष्पपूरेणिधूर्यतिनवनानिलैः निद्रालुकुञ्जलक्षणास्तवकस्तंधारिणा पुष्पा त २
जालरजः पुंजकुंकुमाक्षणावाससा लताविताननिलयवातायननिषंगिणा १८ नीलपुष्पलताद्यैः लालीलास्यविलासिना
आपादमस्तकप्रातसर्वतो निर्मितावयं १९ चंदेनवनदेवीनांकोकिलालापशालिना संधिग्धमंजरीजालमालिनेत्रेणभासि
ना २० अत्रश्यायोपशमितरतिरेवैर्महालसैः पुष्पधूलिसमालब्धैराग्निभैर्निविडंमिथः २१ पुष्पांतरांतः पुरंगैः किमपि
प्रणयोचितं ध्वनद्विरभितः स्वच्छमन्तालिपुगलैर्द्वितम् २२
दध्याहार्यं इदंशेनस्वेनस्वदेहेनवाअपादमस्तकप्रातसर्वतः सर्ववियवाः निर्मिताः आलयाः पुष्पकल्पक्षादिभूषणाः अपाः येन
तद्वितीयेनउक्तविशेषणगणवतामधुनावसंतेनसर्वतः सर्वदासवांगेनिर्मितालयमितियोज्यतर्तयिपिउक्तविशेषणगणवतावनदे
वीनांचंदेनसर्वतो निर्मितालयमितियोपरेणसहयोज्यमिति १९ अलिनांपष्पायेणलताकदंबमंजरीपुपवशनाकिमेतानिलतानेत्रा
त्योउक्तकदंबेनत्राणीतिसंदेहास्यदीभूतमंजरीजालमिति योज्य २० पुष्पधूलिभिः समालब्धैः लिप्तेः मिथः अन्योन्यं रहसिचनि
विडं ग्राहिण्यं २१ पुष्पस्यांतरांतरां रंवांतः पुरंमतालिनापुगलैः मिथुनैः २२

यक्तमित्यर्थः अथवावनदेवीनांअलिसदृशनेत्रेणकदंबेनकिमेतानिवनदेवीनानेत्राण्युतभ्रमरयुतामंजरीइतिसंधिग्धमंजरीजाले ११६

त्वान्तर्लानीनिःशब्दपतितः अचतीर्णः निवृत्तेनर्त्तुजलविशेषेणमुक्तमधोव त्वादिताभ्यापेनतोपदेन २ ३ तापयं तंभासयं
 तं ४ वितीर्णविहरः आसनंयस्मैतं यत्रग्रहणं पुष्पफलादीनामप्युपलक्षणं ५ सर्वकथाप्राक्प्रस्तुतब्रह्मचर्याः तनयसम्पन्नो धय
 तीतनयसंवेधाः कर्मण्यपण्णतिकारकोपपदानां कदिः सहस्रमासवचनेकद्वहणेति सर्वकस्यापिग्रहणात्सर्गेणसहस्रमासः ६ अ
 पतदिः अग्राकुलयदिरिति यावत् ७ तं कदंबं वंध्रं निधकरवधेणवर्णयति स्मितेन तयादिना यतः कौरकोत्तरकोटं असंख्य
 रितपल्लवं च अतएवस्मितेन वित्फुटमिव स्थितलतानाम् कोटिपुष्पाख्ये पुगते : संजाते आमरेः चारुपुष्पैः ८ सर्वाविवधं अभिव्या

तपतितः त्वात्कदंबाग्रेयत्रपुष्पफलाकुले तुलसीनिर्द्वयमुक्तात्माम्पेगाग्रद्वतोयदः २ अप्रपंतत्रहाशूरंशूरमिन्द्रियनिग्रहे परे
 एतपसायुक्तं तेजसचहुताशनं ३ तेजो निर्देह निष्कान्तेकांचनीकृतभूतं लं तापयंतं प्रदेशं तं भवनभास्करायथा ५ आम्रधाला
 वपसंप्राप्तं दाशूरोर्ध्वसपर्यया वितीर्णविस्तरयत्र पूजयापर्यपूजयत् ५ ततः सर्वकथास्तनसहस्रमासता कृतास्तनयसंवे
 धः संसारोत्तरणक्षमाः ६ दृष्ट्वांस्तमहं वदं कौरकोत्तरकाटरे दाशूरस्यैषा सवैरपतदिर्मगवृजे ७ सेव्यमानं वनमिव
 लतामंडलमंडितं स्मितेन वित्फुटमिव स्वसनस्फुरितहृदं ८ लताकोटिगतेः भ्रातैरामरेदिंदुसुंदरेः शुभाभ्रखंडनिकरेः श
 रत्नभद्रावृतं ९ प्रालेपकणपङ्क्त्यामुक्तावल्पाभ्यलंकृतं सर्वाविवधमिवाह पुष्पपदैः प्ररितं १० स्वरेण चंदनालेपैः स
 मालम्ब्य मण्डितं स्वहृदामोणविपुलरत्नांबरपरिहृतं ११ विवाहयववधेण पुष्पभारातिभादिणा लतागनानुषक्तं ननागरेण
 कृतोयसं १२ मुनिवद्भाटजाकारलतामंडपमंडितं मंजरीभिः पताकाभिर्युक्तं परमिवोत्सवं १३ मृगकंदूयनध्वस्तपुष्पधूलिवि

धूसरं प्रोत्सारितोपांतवनवृक्षमल्लमिवोत्थितम् १४
 धेतिशेषः १० समालम्ब्यंति मन्त्रस्य हृदामोणेः पल्लवविलारे विपुलादृक्ताः शोणां अंबरपरिहृताः अंतरीयोत्तरीयकंचुकोष्ठीछाद
 योयस्य ११ १२ मुनिभिर्विज्ञानमुट्जानामाकारइवाकमोयेणांतेलतामंडपेर्मंडितं परमहात्मनपताकाभिर्युक्तं अपत्यिरद्वेयनुषज्जत
 परमिवोत्सवे इति पाठः साधुः १३ मृगकंदूयनध्वस्तपुष्पधूलि निर्विधूसरप्रोत्सारितोत्कर्षणमभावितां डपा
 नवनयेनवममलं वपुमेषम् १४

ग. २१.
स्थि. १७

दिव्यदृष्ट्यासमालोकयतः तमस्विनीति यद्यपि प्राणिंदंशुकवज्जाला भित्तुकलाज्जोत्तिनास्येव तथापि रत्रित्वमात्रविकक्षयेवमुक्तं ३१
३२ मम तस्य च तदादीनिसर्वे नित्यमित्येष शेषः ३३ पुष्पद्विघ्नजालप्रतिकृतौ तारकानिकरे इव प्रतिकृतावितिकन ३४ उपपा-
तमनुपातं आदकांताप्रियं पांचमनुयातं ब्रजेदिति स्मरतेः गृहं प्रति विस्तृत्य निर्वर्त्य ३५ ३६ ३७ आख्यायिकायाः प्रागुक्तसंगतिः
स्मारयति दाशूरेति ३८ दाशूरोपदिष्टसिद्धांतदृशा ३९ विकल्पंतद्भूमिभनस्तद्भूमलमलानंच निद्रुययेन आसादनेन इज्यः पूज्यो
भविष्यसि ४० इति श्री वा० शं० स्थि० गोपे चारातः सर्गः ५५ सत्तासत्तेज इत्यात्र कर्त्तृता कर्त्तृते चितः विमृश्य सर्वथा दृष्टे रंज

स्वंगुणविशिष्टं तसमालोकयतो मम महोत्सवेन सदृशी सावभबतमस्विनी ३१ ततः कथाभिरन्याभिः सतस्य तनयो मया
विज्ञानलोकद्वयाभिनीतो बोधं परंपुनः ३२ आवयोस्तत्र चित्राभिः कथाभिरितरेतरे शर्वरी साव्यतीताय मुहूर्त इव कांत
योः ३३ प्रातः प्रातनुतां याते पुष्पद्विघ्नजालके स्वर्गगिनांगभो गाभे तारकानिकरेशनेः आकदंवनमो भागमुपयातं
सुताब्जितं आहं विस्तृत्य दाशूरे ततो मरुतं गतः ३४ तत्राभिमतमासाद्य स्थानमेव न भस्तलं प्रविश पखं मुनीनां च मध्यस्थ
छद्मस्थितः ३५ दाशूराख्यायिके षाते कथितारघुनंदन जगतः प्रतिबिम्बाभासत्पाकाराप्यसन्नयी ३७ दाशूराख्यायिके
वेद्यमि ते तत्कथितं मया तुभ्यं राघवचो धाय जगद्गुण निरूपणे ३८ तस्माद्वास्तवीत्यक्ता वास्तवीमपि रंजना दाशूरे
सिद्धांतदृशा सदोदरो भवात्मवान् ३९ तस्माद्विकल्पं मलमात्मनस्त्वे निद्रुय पशुपमलमात्मतत्वं आसादयिष्यस्य चिरात्पदं
तद्भविष्यसीद्यो भुवनेषु येन ४० ओ चोपाये स्थि० वृशिष्ठदाशूरमेलनं ५५ श्रीवशिष्ठ उवाच नास्तीदमिति निरीय सर्वजितं
स्य ज्यरंजनां यन्नास्तितस्प्रतिकिल केवास्थे ह बिचारिणा १ दृश्यमानमप्येदं चेदस्ति सत्तामुपागतं तिष्ठत्वात्मनि बध्नासित्वं किं

नित्यं विज्ञातं

नास्था निवार्यते इदं जडं जगत् रंजनामहं ममेति संसर्गतादात्म्याध्यासलक्षणमास्या विचारिणां विवेकिनां १ किंदृश्यं सदृश्यम
दसत् उता सदेव फलत्रये पितत्राहं तादिरंजनं नोचितमिमाह दृश्यमानमिति त्रिभिः इदं देहादित्वत्वात्ता निरपेक्षसत्तामुपागतं यद्य
स्तीति मन्यसे तर्हि त्वमपि तत्सत्ता निरपेक्ष असंगोदासीन चिदपेक्षात्मनिति यत्र त्वं निरपेक्षे देहादौ अध्यासेनात्मतां किंच ध्यासेन च
दंतवोचितमित्यर्थः तिष्ठत्वात्मनीति पाठ्यादसत्तामुपागतं अस्तित्वे आत्मनि स्वीयजडत्वभावेति यदुनामत्वमेव तादिना प्राग्वत् १

यस्यास्तथाविधामर्णवमेखलां भूमिनिशायगमप्रतीक्षायापश्यभिदिः २४ वनस्थलीनांतनयैः पुत्रभूयेषांतद्भावेन इंदुनाश्रुकवन्ति १=

२३

आशांतेषु दिग्देशेषु चास्तुभिर्मधुरैश्चवर्णानां नीलक्षिकाणां निवेदकपुरुषस्थानीयानां टांकृतैर्ध्वनिभिः काननोपातं लक्षणा
याः स्वनगर्गधुंधुमस्य मृगपक्षाघात्रास्पाकणेनेच्छया क्षणं तत्कर्मध्वीकृतकर्णमिव स्थितमित्यर्थः दलाग्रेषु पल्लवेषु उप
स्थानीयेषु निद्रावशाच्च फलाच्चक्षणे विभ्रंति मुग्धमुग्धादिदिशं नीलमानि शिरांसितैर्मुनिप्रभावान्मूर्तिमाश्रितैः नृपैर्निवेदित्व
स्थितैः पत्रपुटेषु पर्णजालोदरैश्च अतः लीनैः मृगैः शाखाभ्रगादिभिः साराः शोभमानाः शाखभ्रताश्च तलमधोभागः आत
राः शाखाधवयवः जालानि किरणपटैराह्लादितानि वनाधवयवाश्च तस्य २५ नीडे च संतः मुनिप्रभावनिर्मयत्वात्सु विश्वस्त
काननोपांतनगरीधुंधुमाकर्णनेच्छया क्षणं तत्कर्म आशांतं चारुचर्वणं टांकृतैः २३ क्षणं दलाग्रविभ्रंतिमुग्धामुग्धादि
स्तथा पश्यद्विरिद्धं शुकवज्जालामर्णवमेखलां २४ वनस्थलीनांतनयैर्मयि मूर्तिदिवास्थितैः शुभ्रैः पत्रपुटे च संतः मृगैः सा
रतलात २५ नीडे च संतः सुविश्वस्तस्य प्रमात्रकपक्षिणां याकच्युतफलोपेतभूतकंचुकमंडली २६ संदिग्धमकभ्रम
रंगुच्छैः पूजाक्षसंज्ञकैः श्यामलीकृतपर्यंतनीडैः पल्लवमंडितैः २७ सुगंधिना शिषवनपुष्पमेघाकृतं चर ॥ धूलीक
दं वशवलफलोच फलितंतले २८ बहुनात्र किमुक्तेन नाकिंचिदपि विद्यते पत्रं पत्रतरो यत्र नोष्यते नान्ययुज्यते २९ पत्रे प
त्रमगांसु प्राविश्याताश्च पदे पदे कच्छे कच्छे खगालीनास्तस्य भूतहभूतः ३०

यथा स्यात्तथा सप्तमात्रकाः अज्ञातकनस्य सप्तत्वादलक्ष्यमाण इति यावत् पक्षिणो यत्र तं पूर्वभ्रमविष्टेषु देवात्याकवशादधुश्रुते
षु फलेषु उपांतस्थितमृगादिभूतैर्कंचुकवत्सर्वतया प्रमंडली भोभक्षणे पमर्दादिशं कया संदिग्धाः मया तू काश्च भ्रमरकीटा
यस्य तं इत्युत्तरेण सहसमासः २६ पूजापटेन तत्कारिको जयोल्लस्यते तत्राक्षसंज्ञकैः लंघमानलतंगुच्छैः सुगंधितं अशेषं च न
येन २७ तले भूतस्य भुवि धूलीकदं वशवलेः फलोद्यैर्वलितं व्याप्तं २८ यत्र तरो यत्र यस्मिन्ने प्राणिभिर्नोष्यते न युज्यते नोपभुज्य
ते वा तादृशं यत्र मपि किंचिन्न विद्यते किंचाच्च शाखाफलपुष्पा दीत्यहास्य सर्वेषां परोपकारेण जन्मे सार्थक्यमिति भावः २९ यत्र
यत्र अधोगालितपत्रेषु सर्वे स्थित्यर्थः कंच्यवश्यायजले स्थितिस्थिननीतिकच्छः पत्राद्यधोदेशः छोछेदने इत्यस्मादतो न प

CC-0. Lal Bahadur Shastri University. Digitized by Sarvagya Sharada Peetham

वा०टी०
स्थि०
११८

अस्तुवास्पनिपतिप्रयुक्तसर्गदोसन्निधिभन्नेणकर्तृत्वं तथापि सतामीत्यभिमानेन तत्र वेदो न युक्त इत्याह सर्वेन्द्रियेति द्वाभ्यां ११ १२
 शरच्छतं मानुषदेहजीवनपरमावधिः कालः अनाघनंतयोः पूर्वोत्तरकालयोः कदाप्यसत्त्वा इत्येतासमाविततावत्कालमात्रमहत्
 अतिदृढमनुष्यदेहात्मतालक्षणमाश्रयं यस्य तस्याविधः सन् स सर्वेन्द्रियपदातीत आत्मा किमर्थमनुधावति सर्वेषां दमनुचितमित्यु-
 र्ध्वः १३ इदानीं अकर्तृकत्वपक्षे स्थिरत्वाभ्युपगमेऽप्यास्थानोचितेत्याह स्थिरा इति तत्त्वा स्थिरत्वादेव हानोपादानायाग्यत्वादित्यर्थः
 असंगचितो जडसंबन्धाद्यदनादपि तत्र सा अनुचितेत्याशयेनाह कथमिति १४ इदानीं कर्तृका स्थिरत्वपक्षेऽप्यास्थानोचितेता-
 ह अस्थिरा इति यतस्ते अस्थिरे आस्थावध्नातः पथः फेनलक्षणस्याप्यस्थिरस्य अन्ते प्रशक्ता सती दुःखं ददाति दानुं प्रसज्येतेति
 सर्वेन्द्रियपदातीतो यदकर्तृहविज्जरः कुर्वाणः सर्वदा वेदं न कदाचन गच्छति ११ तेनेयं नियतिः प्रौढाभावाभावदृशाम-
 यी इदं श्रेयस्थिरादीर्घाभिष्योऽप्यपि च दृश्यते १२ अपर्यंतस्य कालस्य काश्चिद्देशः शरच्छतं तावन्मात्रमहाश्रयैकैम-
 र्चसोनुधावति १३ स्थिराश्रेज्जगताभावास्तत्त्वादास्थानशोभते कथमन्योन्यसंश्लेषो जडचेतनयोः किल १४ अस्थिरा-
 श्रेज्जगद्वावातदाप्यास्थानशोभतेः पथः फेनास्थिरस्यान्ते दुःखमेषाददाति १५ आस्थाबंधो महाबाहो जगद्वा-
 वत्वमात्मनः न स्थिरास्थिरयो फेनशैलयोश्चिदसज्जने १६ सर्वकर्तृपि कर्तृविकरोत्यात्मानं किंचन तिष्ठत्येवमुदासीन-
 आलोकं प्रति दीपवत् १७ कुर्वन्ना किंचित्कुर्वते दिवा कार्यं त्रिवाशुभान् गच्छन् गच्छति त्वस्थः स्वास्पदस्थो रविर्य-
 यावत् तथा च पथः फेनास्थया तन्नाशे शोक उचितश्चेद्देहाद्यास्थया तन्नाशे शोक उचितः स्यादिति भावः १५ आत्मनः जगद्वा-
 वत्वजगत्त्वभावताजन्मनाशादिस्वभावतेति यावत् सा च अन्यान्यतादात्म्यसंसर्गाध्यासलक्षणं आस्थाबंध एव न तदन्योनिरूपयि-
 तुं शक्यः सच तत्त्वविमर्शे स्थिरास्थिरपक्षयोर्द्वयोरपि न राजते न शोभत इत्यर्थः अथवा स्थिरास्थिरयोरात्मनः गतोऽस्मादात्म्यलक्ष-
 णा आस्थासंबन्धो न राजते फेनशैलयोश्चिदस्य १६ ननु कर्तृत्वपक्षे कथमनास्थापपत्तिः स दृष्टान्तमाह तिष्ठतीत्यादिना १७ दिवा-
 कार्यसर्वप्राणिदिनकृत्यनिर्वाहं १८ ॥ १०१

नायनंतपोः पूर्वोत्तरकालयोः रसतः वर्तमानत्वाभिमतद्वयेष्वप्यस्तः सत्वाद्योगो नारात्वा नुमानादित्यर्थः ९०

भवनासंगः प्रागुक्ताध्यासाचलेलत्वासत्वयोः परस्परवैचितिरूपत्वादनियतस्वभावके अथचेदित्यनुकष्यते अथचेनेदंज
गदस्तितर्हितवंधोनात्पेवकेवलंस्वच्छमेवात्मतत्त्वगित्थरीत्या आततंसर्वतोविल्लीरंमितं प्रमितमिति नान्यरंजनावकाशः
त्यर्थः ४ किंचेदंजगत्सकलकर्ममुपाकर्तृकमथकर्तृकलसाधारणंउदासीनात्मसन्निधिमात्रत्वावत्स्वरूपंविषयपिपक्षेपत
वतद्रंजनानपुनस्त्याहेदमितिद्वाभ्यां ५ श्रवणंअन्योन्यतादात्त्याध्यासादेक्यमिवापन्नंभावयन् देहात्माभावंपश्यन् चेतसिबु
द्ध्युपाधिपरिच्छेदेमात्रात्वनतिवैत्यर्थः ६ ननुयतोचाइमानिभूतानिजायंतेविश्वस्यकर्त्ताभुवनस्यगोप्तेत्यादिश्रुतिविरुद्धी
यमकर्तृकत्वपक्षःकथमुत्थितः किमर्थंवात्वयोपपत्त्यस्तत्राह सर्वेनियतदहंप्रमग्राह्यमकणमिचक्षुःश्रोत्रंदपाणीपादंनि
त्यंविभुंसर्वगतंसुखंस्मृतंदण्ययंयद्भूतयोनिंपरिपश्यंतिधीरेत्यादिश्रुतिभिरसंगोदासीनत्वाज्जिडपर्वतोद्युपमआत्मा मेरुः इत्यपि

अथ चेदस्ति नास्तीदमिति निश्चयवानसि तच्चापि भावनासंगः कथं युक्तश्चलाचले ३ नदमस्ति जगद्रागं धोनास्ति मूहा
मते केवलं स्वच्छमेवेत्यभाततं भितमिदृशं ५ नेदं कर्तृकृतं किंचिन्नावकर्तृकृतं स्वयमाभासतचेदं कर्तृकृतं
दंगतं ५ अकर्तृकं जगज्जालं भवत्वथ सकर्तृकं मात्वमतेन शवलं भावयन्नास्त्वचेतसि ६ सर्वेद्रियविहीनात्मा कर्तृव
सज्जोषमः अकर्तृकतदा मन्वेकाकतालीयवज्जगत् ७ काकतालीययोगेन जातं यत्किंचिदेव तत् तस्मिन्नावानुसं
धानं वालोबध्नातिनेतरः न कदाचिदिदं शांतं जगद्रागं न च दपि अजसंक्षीयमाणत्वात् नास्तित्वञ्चानुमानतः ८

यत्किंचिदेवग्रनिर्वचनीयमेवभावोहंताभिमानेनैव पुनः पुररनुसंधानं स्मरणं बालोवालि सः ८ अनिर्वचनीयमेव युत्पादशयि
तिनेत्यादिना श्रान्तमस्यताभावात्मकशून्यत्वभावं क्षयिप्रध्वंसप्रयुक्तशून्यत्वभावं क्षयिप्रध्वंसप्रयुक्तशून्यत्वभावं च न शून्यत्व
प्रतियोग्यत्वाद्भगवत्प्रसवेदाप्रवाहकूपरादृश्यमानत्वात् ध्वस्तस्योपतिविरोधाद्भगवत्प्रयुक्तशून्यत्वभावं च न शून्यत्व
त्ववत्प्रदासत्वभावं क्षयिकसत्तास्वभावं वास्तवत्वात् इति चेत्किं निरासतास्वभावं क्षयिकसत्तास्वभावं आद्ये प्रजसंप्रति

रापदिगाम्रभेदेनदीयभाएत्वनिभूविशेधान् धितीयेअ
वर

可

॥

वा० धी०
स्थि०
११६

कर्त्तृत्वात्कर्त्तृत्वोत्पत्तेर्वीजं दर्शयन्नुपसंहरति अत इति ३१ विज्ञांतरे च दर्शयति सर्वेति कर्त्ता भोक्ता च न अभोक्ता चेत्पुनः कर्त्तृ इत्यर्थः ३२ ३३
कर्त्तृता अकर्त्तृता चेत्पुनः व्याहृत्य ३३ द्वयोरपि श्रेयस्त्वं प्रत्येकं दर्शयति सर्वस्य इत्यादि ३४ कथं न लिप्यते तत्राह यातीति नीसरता
विरागं ३५ ३६ द्वितीयकल्पस्य पि श्रेयस्त्वं दर्शयति अथेतादिना ३७ ततां तादृशी स्थितिमपि प्रथमकल्पे रागद्वेषाद्यप्रसक्तिं दर्शयति

अतः स्वात्मनिकर्त्तृत्वमकर्त्तृत्वं च संस्थितं निरीक्षत्वा दकर्त्ता सौ कर्त्ता सन्निर्मातः ३१ सर्वेन्द्रियघटीतत्वात्कर्त्ता भोक्ता न
सन्मयः इन्द्रियांतर्गतत्वात्कर्त्ता भोक्ता स एव हि ३२ हे एवात्मनि विद्येते कर्त्तृता कर्त्तृतेन च यद्येव पश्यसि श्रेयस्तस्मात्प
श्चास्थिरो भव ३३ सर्वस्योहमकर्त्तेति दृढभावनया नया प्रवाहयति तं कार्यं कुर्वन् न पि न लिप्यते ३४ यानि नीरसतां जंतु
रप्रवृत्तेष्वचेतसः यस्याहं किंचिदेवेह न करोमीति निश्चयः ३५ भोगोद्यकामवांस्तत्र कः करोतु जहानुवा तस्मान्नित्यम
कर्त्ता हिमिति भावनयेद्व्या ३६ परमात्मतन्मात्री सा समितैवावशिष्यते अथ सर्वं करोमीति मकर्त्तृतया तया ३७ यदीह सि
स्थितिं रामतन्मात्रमप्युत्तमां विदुः अहो यन्न करोमीमं समग्रं जागृतं भ्रमं ३८ रागद्वेषभ्रमस्तत्र कुतो न्यस्यात्संभवात् यद
येन शरीरं तदग्न्यं मन्येन लात्नितं ३९ सोऽस्मदां भ्रमवांतः कः खेदो ह्यासयोः क्रमः मत्सुखासुखविस्तारे जगज्जाल
योदयः ४० अहं कर्त्तेति मत्वांतः कः खेदो ह्यासयोः क्रमः खेदो ह्यासविलासेषु स्वात्मकर्त्तृतयेतया ४१ त्वयमेव लयं
याते समेतैवावशिष्येत समता सर्वभावेषु यासौ सत्यापरा स्थिति ४२ तस्यामवस्थितं चित्तं न भूयो जन्ममाप्नु नाक् अथ

वासर्वकर्त्तृत्वमकर्त्तृत्वं च राघव ४३
यति अहो इति ३८ क्रमः प्रसंगः मम कुतः यतः स्यात्तस्य मदन्यस्य अपतमसंभवादित्यर्थः अन्यसंभवादिति पाठे तु अकर्त्तृरन्यस्य राजा
देः संभवादित्यर्थः द्वितीयकल्पे पितृप्रसक्तिं दर्शयति यदि ३९ अस्मदां भ्रमवांतः एव अतः खेदो ह्यासयोः खेदो ह्यासयोः जगज्जाल
स्य सये उदये च अहं कर्त्ता ४० मत्वा स्थितयेति शेषः अस्त्वैव तथपि कथं समता लाभस्तत्राह खेदेति ४१ लयं यातेषु वात्ययेनेकवचनं

स्थितिं निश्चितं इति
प्रयति अथवेति ४२

११६

नन्वादित्यो दिनकृत्यनिमित्तमात्रं कर्तारस्तु जनास्तद्विना द्रष्टव्यं तेजगन्निर्माणो नान्ये कर्तारः संतीति वैषम्यमाशङ्क्याह अरुणोति अरु
णाख्या नदी तस्यास्तीरं स्वभावतएव शिलाविषममुदासीनं च वादिपूरोपनिम्नानुसारि स्वभावो न प्रवाहवैषम्यकर्तृद्वयोस्तयोः सन्निधाने
जायमानावर्तः यतः कुतश्चिदेव आकस्मिकः संपन्नस्तद्विज्जडसन्निधौ जगदपीति नात्र कस्यचिद्विरसितत्वं ताभ्यामप्यारोप
यितुं शक्य इति भावः अद्यावतिरिवायं सप्तमं तद्वितीयस्तु तल्पमिति तृतीयांता १६ एवं विमर्शेति सुतरां जगत्पास्यानोचितेत्याह ३
तीति त्रिभिः २० २१ सौहार्दस्य भेदाः २२ अन्तर्त्वात् तत्रास्थानोचितेत्याह औदम्येति यथाशंतावर्तः औदम्यमतिगृहीते इद्वैतापाते
यतः कुतश्चिदेव संपन्नमिव लक्ष्मणे अरुणातीरवद्वारिषावर्तवहातं १६ इति चेद्भवता रामने पुरोपेनावधारितं प्रमाणाप
दिशुद्धेन चेतसा च विचारितं २० तथापि भावनां साधोपदार्थं प्रति नार्हसि अलातचक्रस्वमेव भवेवाकैव भावना २१ अकस्मा
दागतो जंतुः सौहार्दस्य न भोजनं भ्रमोद्भूतं जगज्जालमास्थायी तन्मभोजनं २२ औदम्यं दोशीतले भानो मृगतस्माजले तथा
यथा न भावयस्यास्य भवं भावयमास्थितो २३ संकल्पपुरुषस्त्वप्रजने दौडत्वविभ्रमं यथा पश्यसि पश्यत्वं भावजातमिदं त
था २४ अंतरास्थां परित्यज्य भावश्रीभावनामयी योसि सोऽस्मि जगत्पस्मिली लया विहराद्यव २५ अकर्तृत्वपदं पीत्वा पीत्वा
धामपि कुर्वतः सर्वाभावांतरस्य स्य सर्वातीतस्य चालनः २६ इयं सन्निधिमात्रेण नियतिः परिजृम्भते दीपसन्निधिमात्रेण
निरस्यैव प्रकाशते २७ अत्र सन्निधिमात्रेण कुटजा नियथास्वयं आत्मसन्निधिमात्रेण त्रिजरांति तथास्वयं २८ सर्वेच्छारहि
ते भानो यथा व्योमनेति श्रुति जायते व्यवहारस्य सति देवतया क्रिया २९ निरीक्ष्य संस्थिते रत्ने यथा लोकः प्रवर्तते सत्तामा
त्रांतिकुतशीतले भानो तृष्णा च्छ्रवत्वं मृगतस्माजले आस्थानभावयसि एवं जगत्स्थितावपीत्यर्थः २३ २४ भावश्रीः स्यादिव
स्तु सौंदर्यं तच्चित्तनप्रचुरां २५ अकर्तृत्वपदं तदिदं अपि शब्दात्कर्तृत्वं परंतदिदं च पीत्वा त्विगीयं योऽपि परिशिष्टः सोऽसीति
पूर्वेणाप्यन्वयः लीलया विहरति यदुक्तं तद्विरुद्धाति अकर्तृत्वं पदमिति कुर्वतः व्यवहारे आदासि न्येन कर्तृभूतस्य ते सन्निधि
मात्रेण विरहेव नियतिः परिजृम्भते व्यवहारस्य न्येन प्रवर्तते इति यावत् २६ तत्र प्रवृत्तांतामाह दीपेति निरीक्षेव प्रभेति शेषः २७ कुट

नन्वादित्यो दिनकृत्यनिमित्तमात्रं कर्तारस्तु जनास्तद्विना द्रष्टव्यं तेजगन्निर्माणो नान्ये कर्तारः संतीति वैषम्यमाशङ्क्याह अरुणोति अरु
णाख्या नदी तस्यास्तीरं स्वभावतएव शिलाविषममुदासीनं च वादिपूरोपनिम्नानुसारि स्वभावो न प्रवाहवैषम्यकर्तृद्वयोस्तयोः सन्निधाने
जायमानावर्तः यतः कुतश्चिदेव आकस्मिकः संपन्नस्तद्विज्जडसन्निधौ जगदपीति नात्र कस्यचिद्विरसितत्वं ताभ्यामप्यारोप
यितुं शक्य इति भावः अद्यावतिरिवायं सप्तमं तद्वितीयस्तु तल्पमिति तृतीयांता १६ एवं विमर्शेति सुतरां जगत्पास्यानोचितेत्याह ३
तीति त्रिभिः २० २१ सौहार्दस्य भेदाः २२ अन्तर्त्वात् तत्रास्थानोचितेत्याह औदम्येति यथाशंतावर्तः औदम्यमतिगृहीते इद्वैतापाते
यतः कुतश्चिदेव संपन्नमिव लक्ष्मणे अरुणातीरवद्वारिषावर्तवहातं १६ इति चेद्भवता रामने पुरोपेनावधारितं प्रमाणाप
दिशुद्धेन चेतसा च विचारितं २० तथापि भावनां साधोपदार्थं प्रति नार्हसि अलातचक्रस्वमेव भवेवाकैव भावना २१ अकस्मा
दागतो जंतुः सौहार्दस्य न भोजनं भ्रमोद्भूतं जगज्जालमास्थायी तन्मभोजनं २२ औदम्यं दोशीतले भानो मृगतस्माजले तथा
यथा न भावयस्यास्य भवं भावयमास्थितो २३ संकल्पपुरुषस्त्वप्रजने दौडत्वविभ्रमं यथा पश्यसि पश्यत्वं भावजातमिदं त
था २४ अंतरास्थां परित्यज्य भावश्रीभावनामयी योसि सोऽस्मि जगत्पस्मिली लया विहराद्यव २५ अकर्तृत्वपदं पीत्वा पीत्वा
धामपि कुर्वतः सर्वाभावांतरस्य स्य सर्वातीतस्य चालनः २६ इयं सन्निधिमात्रेण नियतिः परिजृम्भते दीपसन्निधिमात्रेण
निरस्यैव प्रकाशते २७ अत्र सन्निधिमात्रेण कुटजा नियथास्वयं आत्मसन्निधिमात्रेण त्रिजरांति तथास्वयं २८ सर्वेच्छारहि
ते भानो यथा व्योमनेति श्रुति जायते व्यवहारस्य सति देवतया क्रिया २९ निरीक्ष्य संस्थिते रत्ने यथा लोकः प्रवर्तते सत्तामा
त्रांतिकुतशीतले भानो तृष्णा च्छ्रवत्वं मृगतस्माजले आस्थानभावयसि एवं जगत्स्थितावपीत्यर्थः २३ २४ भावश्रीः स्यादिव
स्तु सौंदर्यं तच्चित्तनप्रचुरां २५ अकर्तृत्वपदं तदिदं अपि शब्दात्कर्तृत्वं परंतदिदं च पीत्वा त्विगीयं योऽपि परिशिष्टः सोऽसीति
पूर्वेणाप्यन्वयः लीलया विहरति यदुक्तं तद्विरुद्धाति अकर्तृत्वं पदमिति कुर्वतः व्यवहारे आदासि न्येन कर्तृभूतस्य ते सन्निधि
मात्रेण विरहेव नियतिः परिजृम्भते व्यवहारस्य न्येन प्रवर्तते इति यावत् २६ तत्र प्रवृत्तांतामाह दीपेति निरीक्षेव प्रभेति शेषः २७ कुट

वा०टी०
नि०६०
२१६

तेन कौटुकदर्शनाय प्रथमं प्रकृतेन रुद्रेण तां जीवद्वयदिसंसारस्थितिमेव ३ ४ महाप्रलयतो द्विराद्यविस्मयतः
प्रारध्वसये भोजका विद्यालेशसंज्ञजगत्प्रतिभासादायतो वा ५ ते वांसवेधां रुद्राणां तदानीमस्य रुद्रसं
सारस्य यत्सारं न दर्शनं यत्सादि चैतन्मम भूतं तत्तमध्यं तस्यालिकं जीवद्वयदिसंसारप्रत्येकमाययौ स्वप्नसा

तेन रुद्रेण तां मायाभवलोकयथोहितं स्वांशास्त्वमेव तमेव स्थितिं तेषु पिताः पुनः ३ श्रीरुद्रोवाच ॥
गच्छतां शुनिजं स्थानं तत्र भुक्त्वा कलत्रकैः कंचिकालं समभोगाः नमस्तकाशमुपैव्यथ ४ भविष्य
थमदशाये गणमस्युरभूषणः ततो महाप्रलयतो यास्यामस्तत्परं पदं ५ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ इत्युक्त्वा
भगवान् रुद्रस्तेषां सोतरधीयत अंसं संसारसंख्यां न रुद्राणां मध्यमाययौ ६ प्रययुः स्वस्य दंते पि जी
वद्वाराणां दयः स्वकलत्रैः समंदेहं क्षपयित्वा पकालतः ७ रुद्रलोकं समासाद्य भविष्यंति गणे
तमाः कदाचिद्दोम्निदृश्यंते तारकाकारकाणि ८ श्रीराम उवाच ॥ भिक्षुसंकल्परूपास्तो जीवद्व
वा ह्यणदयः कथं ससत्त्वमायाताः संकल्पाथैकैः सत्पता ९ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ संकल्पसत्पतां
शेत्सजसंकल्पसत्पतां तत्र यन्नास्ति तन्नास्ति यतः सर्वात्मतत्पदं १०

जीवजागरमित्यर्थः ६ ७ भविष्यंतीत्युक्ते वशिष्ठं रामसंवादकाले ते स्वस्वसंसारेण वस्थिता गम्यते ८ प्राग्बहुशः
पृथार्थस्यैव विशेषजिज्ञासया प्रश्नः स्पष्टः ९ अशेषाधिष्ठानचिदंश एव अध्यस्तांशे लसंकल्पस्य सत्पतां वि
वेकेन लज्जतत्र सदसत्संचलितसंकल्पिकाथेयतत्सदिति रित्तरूपं दृष्ट्वैतैरवाल्लयो नास्ति तदेव नास्ति तत्पदं
अधिष्ठानं तु यतः सर्वात्मततो स्येवेति तत्तत्तयैव भोजकादृष्टादो धितसांकल्पिकाथेयार्थक्रियासामर्थ्य

भास्वत्प्रकाशं यत्स्वंप्रात्मरूपं वेदनं चैतन्यं तदेवा विद्यावरणादाभास्वरभीष्टप्रकाशमिव संपन्नं त्रिजगदित्यति क्रम्य स्वस्त
 यमन्यथाभाति चिते श्रिद्रूपस्य पारमार्थिकस्वरूपं विद न ज्ञानमेव न जड एतद्भेदं लिख्यं त्रिजगत् अ न्न न सो
 म्यश्रुजे मापोमृत्तमं न्विच्छेत्सादिश्रुतिदृष्टिर्तोपायैस्तपोह उपसंहरतथोपसंहरतं तत्तत्वाचारं भणं विकारो
 नामधेयमिति श्रुतिदृष्टिदिशा वाचि वाङ्मात्रे स्थितं भवति प्रशांतं वचनं वाङ्मात्रमपि यत्र तथा विधस्तु परः
 शिवः परमात्मेत्यर्थः ७४ एवं संवेदनं प्रात्मचैतन्ये सवोजिगदिति च शब्दादर्थान्नाभिन्नौ संपन्नौ न कदाचिदेतौ
 दोस्तः यस्योक्ततूपस्यात्मनः अज्ञतायामिदमेव युक्तं न तज्ज्ञतायामित्यर्थः ७५ इति श्रीवाशिष्ठताम्रचंद्रिका

आभास्वरं त्रियं गदित्यति भाति भास्वत्संवेदनं विद न मेव चितेः स्वरूपं वाचि स्थितं भवति चैतदुपोहभेद
 लिख्यं प्रशांतं वचनं तु शिवः परमात्मा ७४ संवेदनं सर्व इति ह शब्दादर्थान्नाभिन्नौ न कदाचिदेतौ वीच्यं
 भसीद्वे इति नो उचितोक्तिर्यस्याज्ञतायां विदमेव युक्तम् ७५ इति श्रीवाशिष्ठमोक्षोपाये स्वप्नशतरुद्रि
 योपाख्यानं नाम त्रिषष्टितमः सर्गः ॥ ६३ ॥ श्रीगाम उवाच ॥ जीवट ब्राह्मण दीनिहंसादीनां मुनीश्वरः भी
 ह्रुस्वप्नशरीराणां संपन्नं किमतः परं १ श्रीवशिष्ठ उवाच ॥ रुद्रेण सह संभूय प्रबुद्धाः सर्व एव ते मिथ
 श्रदृष्ट संसाराकृद्रांपूगः लखिनः स्थिताः २

शोनिर्वणप्रकरणेष्टवीर्ह्येति विदितं ॥ ६३ ॥ तैस्तैर्देहैः पुनस्तेषां शेषभोगोत्रवर्ण्यते ततोरुद्रगणत्वा
 त्तिः संकल्पस्थिरजाक्रमः १ भिक्षुं दिरुद्रांतदेहं स्नातवा लिकाष्टनवतिदेहेषु भोजकप्रारध्वशेषाः संति न
 वेति संदेहात् तद्वतां तं रामः पृथ्विजीवदेति किं संपन्नं स्वाप्नशरीरवद्वाधः उताग्रैव वहापोपि संपन्न इत्यर्थः
 १ तैरुद्राणां मिथ श्रदृष्ट संसाराकृद्रांपूगः लखिनः स्थिताः २